

[Indenrigs- og boligministeren.]

praktisk talt betyde fuldstændig skattefrihed, i alt fald ville det betyde skattefrihed til staten og den fælleskommunale udligningsfond. Når det ærede medlem i det hele taget vil opretholde en skattepligtig indkomst på 100 kr., er det formentlig af hensyn til den kommunale valgret. Forslaget kan ikke accepteres; afgørende er de økonomiske konsekvenser og også, at det er umuligt for os at fastslå, hvad der menes med indtægtsmæssigt på samme niveau som rentemodtagere. Løste vi denne sidste vanskelighed, meldte der sig et nyt spørgsmål. Hvad skal der ske med dem, der ligger en lille smule over dette rentemodtagerniveau? Skal deres indkomst pludselig beskattes, som den nuværende statskatteskala forudsætter, eller er det meningen, at nulpunktet skal flyttes derop, således at hele skalaens forløb skal forandres? Dette ville jo så betyde et meget anseligt skattetab.

Det ærede medlem vendte sig imod forslaget om at foretage en forandring i skatte reglerne med hensyn til beskatning af hjemmeverørende børn, som har en indtægt på mindst 600—800 kr. Jeg tror, at det ærede medlems kritik først og fremmest byggede på en formodning om, at det ville være muligt at sprede ens skattepligtige indtægt på at overføre egen indkomst eller formue på børnene. Jeg vil derfor gerne henlede opmærksomheden på, at bestemmelsen drejer sig om indtægter, som ikke hidrører fra gavedisposition fra forældrene. Jeg tror, at det ærede medlem vil indse, at når man gør denne undtagelse, afskærer man dermed mulighederne for, at den velstående kan nedsætte sin skattebyrde ved en spredning af sin skatteevne over sine børn. Tilbage bliver så bestemmelsen, som den er: at et ungt meneske, der har selvstændig indkomst på 600—800 kr., også bør selvstændigt ansættes i skat. Det forekommer mig rimeligt.

Det ærede medlems ændringsforslag nr. 5 drejer sig om ændring i lov nr. 149 af 10. april 1942 § 26. Jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at denne paragraf eksisterer ikke mere, og det er derfor plat umuligt for regeringen at opfylde det ærede medlems ønske, eftersom man dårligt kan ændre noget i en paragraf, som er ophævet. Denne paragraf blev ophævet ved kontrolloven. Iøvrigt er hele denne lovgivning af en sådan karakter, at det ikke er aktuelt at foretage ændringer i den i øjeblikket. Jeg tror altså ikke, at det ærede medlem vil kunne opretholde sit ændringsforslag nr. 5.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 6, som drejer sig om et her i tinget ofte diskuteret emne, nemlig spørgsmålet om at eftergive skattebeløb for arbejdsløshedsperioder, skal jeg gøre opmærksom på, at enhver arbejdsløs kan henvises til at søge udsættelse eller lempelse af sin skat, og i hvert enkelt tilfælde undersøges det, om der er tilstrækkeligt grundlag for at give udsættelse eller lempelse. Nogen lovændring vil ikke kunne gennemføres i øjeblikket.

I det hele taget tror jeg at turde sige, at det ærede udvalg i sin betænkning i den kortfattede, hvormed den beskæftiger sig med ethvert ændringsforslag og enhver tanke, der kunne bygge på en lempelse, har givet udtryk for sin forståelse af den alvorlige økonomiske situation, vi lever under, og for betydningen af ikke i øjeblikket at slække på statens krav til befolkningen.

Alfred Jensen: Jeg beklager meget, at finansministeren ikke selv er tilstede her, når et så vigtigt lovforslag behandles. Det er dog trist, at han skal stille til rapport hos Marshallmyndighederne i stedet for at komme her og diskutere de sager, som er til behandling, specielt da den diskussion, jeg førte med ham, formede sig lidt anderledes på et enkelt punkt, end den vil komme til at forme sig i dag, da indenrigsministeren er ordfører for regeringen. Jeg tænker her på spørgsmålet om bankers og sparekassers, pengeinstitutters pligt eller ikke pligt til at opgive til ligningsmyndighederne, hvad der er udbetalt i rente- og udbyttebeløb. Det er muligt, at den paragraf er ændret i loven. Jeg har spurgt på bureauet, fordi jeg selv havde mine tvivl, og fordi jeg ikke havde de nødvendige oplysninger, men jeg ved, at der trods alt er mangler i loven, og det er det afgørende. Det indrømmede finansministeren her, da vi havde sagen til første behandling. Da spurgte jeg ham udtrykkeligt: Findes der en sådan bestemmelse? Såvidt jeg ved, findes den ikke, og finansministeren erklærede, at den findes ikke, men han mente ikke, at den var så nødvendig, og han mente, at man kunne komme ud for, at penge var noteret på andres navn, så der kunne opstå en hel del forviklinger. Men det, vi ønsker, og det, de store brede lag af befolkningen ønsker, er netop, at man får fat i alle disse renteindtægter og udbytteindtægter og får dem placeret på de rigtige pladser, så man kan få en regulær beskatning af dem.